

Les Casetes d'en Mussons

Òdena

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carretera BV-1031, Km. 17,050
Emplaçament Zona sud-occidental del terme.

Coordenades:

Latitud: 41.60767
Longitud: 1.6194
UTM Est (X): 384961
UTM Nord (Y): 4607138

Classificació

Número de fitxa 08143 - 166
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Conjunt de cases de varis propietaris
Fitxes associades:
[Can Mussons](#)
Autoria de la fitxa Josep-Vicenç Mestre i Casanova
Data de registre de la fitxa: dj., 10/10/2013 - 02:00

Descripció

Les Casetes d'en Mussons és un raval constituït bàsicament per dos carrers en direcció est-oest. El carrer Major situat a una cota més baixa i un carrer posterior o de servei en una cota superior. Ambdós coincideixen a la banda de ponent en una zona per on es produeix l'accés al barri, comunicada amb la carretera BV-1031 i el Camí de Ca l'Enric. El veïnat disposa d'un espai públic a la seva banda de llevant on antigament es trobava la bassa del conjunt.

A la banda de tramuntana del carrer Major es troben els habitatges. El cos central situat entre els dos carrers allotja els cups, cellers i corrals dels veïns. La banda de migjorn del carrer de servei està ocupada per alguna edificació auxiliar aïllada i un hort tancat amb un muret de pedra.

A l'extrem nord del veïnat es troba una zona destinada a horts i a la banda sud del nucli hi ha una illa de planta allargassada on hi són bastides edificacions de factura més recent, les quals amortitzen unes antigues estructures.

Totes les cases són habitatges unifamiliars de planta baixa i planta primera, amb coberta a dues vessants de teula ceràmica tipus aràbiga i carener paral·lel a la façana principal. Tots els habitatges tenen accés des del carrer Major. Els habitatges han estat reformats en època recent i la majoria presenten revestiments i obertures d'època contemporània.

Cadascun dels habitatges és conegut amb un nom concret, els quals s'han modificat al llarg del temps. Els habitatges del carrer Major són Ca n'Agustí, Ca n'Estruch, Can Joan de la Marieta i Ca l'Alegre. Can Pere de la Font i Can Jepet són bastits a l'extrem de llevant del conjunt.

Observacions:

Descripció extreta de la fitxa de l' Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental d'Òdena, Diputació de Barcelona, Servei del Patrimoni Local i Ajuntament d'Òdena. Barcelona, 2013.

Història

Segons Xavier Jorba, l'any 1790, el propietari del mas Puigpessó i del mas Morrocurt, Jaume Mussons, haurà obtingut del duc de Cardona el permís per a edificar cases en un paratge del seu mas, al lloc anomenat l'Olivar o també els Puigs, a canvi del pagament d'un cens anual de 6 diners per cada casa construïda. La situació del futur raval també responia a les necessitats de tenir una via de comunicació al costat, com era el camí d'Igualada a Calaf, i l'existència d'aigua gràcies a la bassa allí existent. El raval tindrà dues etapes de creixement. Una primera fase que abraçarà els últims anys del segle XVIII i principis del XIX, i una segona fase concretada durant l'últim terç del mateix segle XIX. Segons l'autor, els pactes signats entre propietari i comprador, respecte a la urbanització, seran els següents:

- Obligació de construir una casa en la peça de terra establerta.
- Pagament d'un cens anual a l'hereu de Puigpessó.
- Pagar el cens al duc de Cardona per raó de llicència per la construcció de la casa.
- Obligació de l'adquiridor del terreny de compartir la paret mitgera.
- L'adquiridor podrà utilitzar l'aigua de la bassa. La utilització de l'aigua tenia un cost de 15 sous, ja inclòs en el cens anual.

Els habitatges respondran a un model de creixement horitzontal. Tots seran cases de nova planta unifamiliars. L'estructuració interna de les casetes d'en Mussons serà força rudimentària. L'amplada depenia de la llargada de les bigues. Els baixos, en tots els immobles, consistiran en una entrada, una cuina, un celler, una establia i un forn. Un celler

petit amb bótes de poca capacitat. L'accés al pis superior es feia per mitjà d'una escala interior, amb la qual s'accedia a tres habitacions que tenien poca il·luminació; aquesta venia de les finestres obertes a façana i de la part de darrere, L'últim pis, sota teulada de llates, de dues aigües, era l'anomenada golfeta, utilitzada en la majoria del casos com a botiga de blat. Les teules amb tortugues per a les canaleres també hi eren presents.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental d'Òdena, Diputació de Barcelona, Servei del Patrimoni Local i Ajuntament d'Òdena. Barcelona, 2013.

JORBA i SERRA, Xavier (2011) Òdena, segles XVI i XVII. Parnass Edicions, Barcelona

